

Handelingen 18 vers 17^b in modern gewaad

Mijnheer Dinges heeft zich teruggetrokken uit zijn zaken. Hij leeft nu heel rustig op een fijn dorp, midden op de Veluwe. Hij wordt door iedereen gegroet en vooral geroemd om zijn zachtmoedigheid en vredelievendheid. Hij heeft nooit ruzie met de burens of met den kerkeraad. Dat op zichzelf is al een prestatie op een dorp, waar zes partijen in den Raad zitten en vier verschillende geestelijke stroomingen zijn.

„Dat heb ik geleerd in mijn zakenperiode,” zegt hij tot mij. „Daarin moet je ook schipperen, zie je. Neutraal blijven. Als de Amsterdamsche beurs kibbelde over den prijs met de Rotterdamsche, dan kocht ik de boontjes in Londen. Daar zat geen spat oneerlijkheid in. In het geestelijke deed ik dat ook. Daar moet je heelemaal voorzichtig in zijn, anders lig je er zoo uit. Toen dominee ruzie kreeg met den kerkeraad, je weet wel over die kwestie...., nu, toen bleef ik 's Zondags netjes thuis. Ik verloor geen enkelen klant in die historie. Integendeel, de domineesvrouw en de kerkeraadsliden kochten nog meer bij me, dan vóór dien tijd, snap je?”

Hij knipoogt mij toe, en kijkt eens naar de lucht. Die begint te werken. Een donkere wolk trekt zich samen over het dorp, boven de torenspits van de kerk. 't Kerkje van mijnheer Dinges, meen ik....

„Kijk,” vervolgt mijnheer Dinges, „nu heb je dat dorp, hé! Hier is het altijd herrie over de Waarheid. Ik zeg aldoor tot mijn buurman: „Maak je niet zoo dik er over, wat kan het jou nou schelen, hoe die dominee over onzen Lieven Heer denkt? Als jij maar voor je geweten overtuigd bent, dat je Hem respecteert. Daar heb je nu mijn zoon Krijn; dat joch kan zich zoo dik maken over Rusland. Mij een zorg. Dat is mij te ver en te koud.”

Hij wrijft de handen en lacht. Die lach doet mij pijn. Daar zit geen ziel in.

„En je ziel?” waag ik te vragen.

„Hm! Ja, dat vroeg de dominee mij ook eens. Och,” zei ik, „daar zijn jullie theologen het nog niet over eens in de kerk. Hoe wil je nu hebben dat ik, als leek, er over ga prakkizeeren. Je had hem moeten zien kijken, zeg!”

Weer lachte hij, keek op naar de lucht. Het begon te regenen, de bliksem flitste om de torenspits, knalde neer op het veld.

„Tot ziens!” zei mijnheer Dinges, „de groeten thuis hoor!” Hij liep zijn huisje in. Ik hoorde de deur dichtsmakken achter zijn vleezigen rug en van achter zijn regendruipende ruiten tikte hij mij nog een vriendelijk „goedendag” toe.... Want mijnheer Dinges is zachtmoedig, en neutraal ook. Zelfs tegenover den regen; als die maar over een andermans rug neërplens!

Of enkel mijnheer Dinges zoo is? Neen, je hebt er ook nog die een anderen naam dragen.

W. L.

VOOR DE ZIEKEN

Door Ds A. C. DIEDERIKS

Een meelevende zieke zei me onlangs het volgende versje op, dat ze van haar moeder had geleerd. Er stond boven: „Slapelooze nacht.” En de inhoud was als volgt:

'k Had onlangs mij te bed gelegd
In hoop wat rust te vinden;
Maar ach, geen zoete slaap kwam mij
De wakende oogen binden.
Ik wentelde mij om en om
Met zuchten en met waken.
Ja, 'k zou haast met een wreev'lig hart
Tot bitterheid geraken,
Toen ik besloot met stil gebed
Mijn lijden te verzoeten.
Ik dankte God, dat ik ook nu
Zijn aanschijn mocht ontmoeten,
Dat Hij thans waakte over mij,
Dat 'k Hem mijn leed mocht klagen.
En 'k bad Hem, dat ik meer en meer
Mijns Heilands beeld mocht dragen.
En 'k heb m' opnieuw aan Hem vertrouwd.
En 'k zeide: Gij alleen...
En verder weet ik niet,
Want 'k sliep zoo zoet als geen.

348

VOOR WIE „MIMOSA” *) GELEZEN HEBBEN

(Uit „Christ at the Round Table”, E. Stanley Jones)

Er zijn plaatsen waar, zooals het schijnt, Jezus geen vreemdeling is, waar het Koninkrijk gekomen is, waar het zwaard heeft plaats gemaakt voor den vrede. Ik heb zulke plaatsen gezien in Indië, en daaronder is er één die uitsteekt boven de andere.

Toen wij de inrichting gingen zien, werden wij eerst gelaten in een kleine kapel bestemd voor stil gebed. Er was iets in de geheele plaats, dat alleen kon gezien worden door biddende oogen. Driehonderd kinderen woonden in kleine huisjes, in elk huisje woonden ongeveer 12 kinderen onder verzorging van een Indisch meisje.

„Hoeveel salaris ontvangen deze jonge vrouwen, die de kinderen verzorgen?” vroeg ik. De dame antwoordde: „Het is een zeer kostbaar werk, want zij moeten er zich den geheelen dag en den geheelen nacht aan geven. Het is veel te kostbaar om te betalen, daarom ontvangt niemand van ons eenig salaris: wij doen het allen uit liefde, om Jezus' wil.” En liefde had liefde voortgebracht, want de geheele sfeer ademde liefde. En liefde bracht op haar beurt blijdschap. Ik heb nergens en nooit zulke blijdschap gezien als op al die gezichten. Zij straalden. Er was meer blijdschap hier op een vierkanten centimeter dan op een vierkante mijl daarbuiten. Ik voelde dat Jezus hier woonde en thuis was. Ik kon Zijn lieflijke tegenwoordigheid overal gevoelen.

Toen wij in eerbiedige stilte de plaats verlieten, verbrak mijn vriend deze stilte door te zeggen: „Het Koninkrijk der Hemelen is als Dohnavur.”

Tot zoover Stanley Jones.

Dohnavur is de plaats waar Mimosa's zuster werkt en waar Mimosa zelf als jong meisje iets hoorde van den Zaligmaker. En dat „iets,” dat kleine zaadje, is ontkiemd en uitgegroeid tot een krachtig geloof, dat haar tot groote dingen heeft bekwaamd.

J. H. K.

*) Uitgave J. N. Voorhoeve, Den Haag.

VI. KRACHTEN

Hij is wijs van hart en sterk van kracht... Die de bergen verzet, dat ze het niet gewaarworden.... Die de aarde beweegt uit haar plaats.... Die alleen de hemelen uitbreidt.

Job 9 : 4, 5, 6, 8

In het heelal openbaren zich vele en velerlei krachten. We hebben gezien, hoe de hemellichamen alle in voortdurende beweging zijn; hoe de sterren, als groote vuurhaarden, het tooneel zijn van geweldige krachtopenbaringen. En ook zagen we, dat de aantrekkingskracht de bewegingen regelt en de woede der elementen in toom houdt; en dat de sterrenwereld op die wijze tot een groot en grootsch organisme is gemaakt, waarin volkomen orde en regelmaat heerschen. Sommige van die krachten moeten we nu eens nader beschouwen.

Wij weten, dat onze aarde om de zon draait. Dat wil zeggen: de aarde doorloopt een bijna cirkelvormige baan, waarvan de zon het middelpunt is. Een jaar heeft zij noodig om dien omloop geheel te volbrengen.

Hoe lang die baan is, kan men berekenen uit den afstand van de aarde tot de zon, die — we hebben het al eens vermeld — 149 miljoen kilometer bedraagt. We zien dan, dat de aarde per jaar meer dan 900 miljoen kilometer aflegt. Dat beteekent, dat zij door de ruimte vliegt met een snelheid van 29½ kilometer per seconde!

Hoe komt de aarde aan die snelheid? Welke geweldige kracht drijft dit zware aarde-lichaam met zulk een razende vaart door de ruimte?

Voordat we die vraag beantwoorden, moeten we eraan denken, dat de aarde zich in een volkomen ledige ruimte